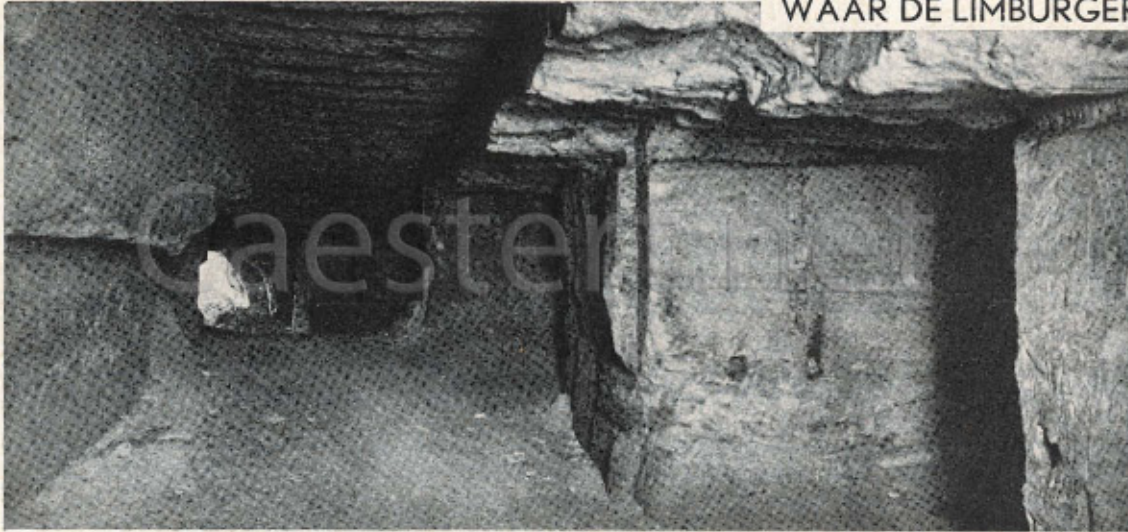

IN DE CATACOMBEN VAN BERG-TERBLIJT

WAAR DE LIMBURGERS SCHULDEN VOOR DE FRANSCHEN

DRIE JAAR IN HET DONKER

Waar de vluchtende Limburgers het licht der buitenwereld langzaam zagen verdwijnen.

De gemeente Berg-Terblijt, op welker grondgebied de catacomben van Geulhem zich uitstrekken, levert alle sporen van een hoogen ouderdom.

Geheel de bergrug, waarop dit dorp zich in vroeger eeuwen neervlijde, is bezaaid met brokstukken van Romeinsche en Germaansche historie.

Op den berg, die het gehucht Geulhem beheerscht, bevindt zich een woud, de Wippelsche heide genaamd, waarin men talrijke grafheuvels aantreft, die aan den tijd der Romeinsche nederzettingen herinneren.

Dit woud ligt als een wig tusschen twee ravijnen, uitschietend op de Geul. In het Westelijk ravijn bevindt zich de opening der voornaamste zandsteengroeve te Berg-Terblijt — eenzame en geheimzinnige poort van het labyrint dier onderaardsche gangen, waar de bergbewerker certijds, verstoken van het zonlicht en de frissche lucht der vallei, dag en nacht arbeidde aan het uitzagen van steenblokken, om daarmee het brood voor zijn gezin te verdienen.

Donkere schuilhoek tevens, waar de geoloog in de krijtlagen en vervormingen de overblijfselen vond van voorwereldlijke dieren, doch waar óók in een onderaardsche kapel een blijvend gedenkteeken wordt aangetroffen der bewoners, die gedurende den orkaan der Fransche omwen-

De nog intact zijnde preekstoel, „in den levenden steen” gehouwen.

krocht kapel uitgehouwen, „in den levenden steen”, en deze geschilderd en gestoffeerd. Daaromheen werden primitieve woningen voor de menschen ingericht en veestallen gereed gemaakt.

En gedurende het langdurig verblijf van zijn gemeente in deze catacomben heeft daar de Bergsche pastoor, Joannes Schepers, hen met groot gevaar voor eigen leven geregeld bezocht en geestelijk verzorgd.

Drie jaren hebben de vluchtelingen in deze onderaardsche schuilplaats doorgebracht, zooals een opschrift aan een der wanden vermeldt, dat als volgt luidt:

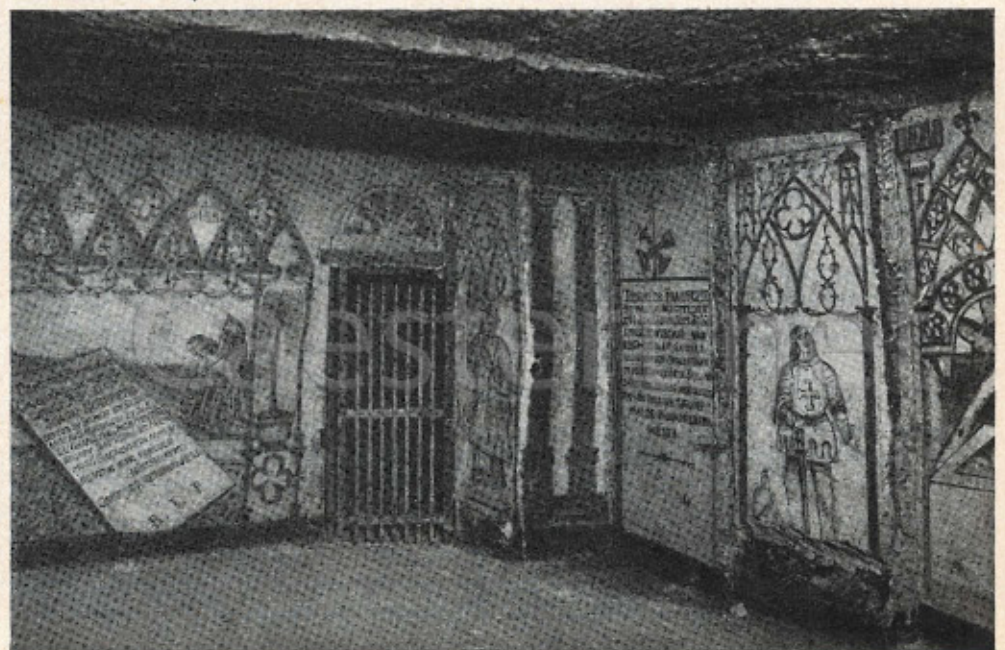
„Tijdens de Fransche revolutie vluchtte den XVI Juli 1798 het R. K.

Kerkgenootschap van Berg-Terblijt, na vele vervolgingen doorstaan te hebben, in deze spelonk en keerde den 15en Augustus 1801, in vollen triomf naar de parochiekerk weder.”

Deze weinig bekende catacomben te Geulhem, gemeente Berg-Terblijt, mogen gelden voor een der meest interessante monumenten der oudheid; de verlaten schuilplaatsen der oude Limburgers zijn nog ongerept gebleven — zij vormen in hun verheven eenvoud een aangrijpende herinnering aan het tijdperk der Fransche overheersching in Limburg, welke van groote geschiedkundige waarde is.

Eén der veestallen in de catacomben van Berg-Terblijt, waar de boeren met hun vee een schuilplaats vonden tijdens de Fransche overheersching.

Het onderaardsche kerkhof in de catacomben, waar degenen, die gedurende de jaren 1798—1801 stierven, werden bijgezet.